

BERÉNYI KLÁRA

Artemisz

A sosemvoltage kergetem,
foltos a zerge testemen,
kopott.
Fogyok,

mint Holdam, ki velem halad,
ezüst volt, s ma: perecdarab.
Gyarló
sarló.

Kolonc tegezem, íjam is,
Daloljak? Hangom is hamis,
s medvém
kedvén

csak rontok vele, most ezért
már némán járom erdejét,
körbe-
körbe.

Kisbogár a kő alatt

Hagyjál békén, túl nehéz vagy, mért kísérsz voltaképp?
Nézd, anyányi ködleányok szoknyafodrán lóg az ég.
Teljes Hold van, itt az úton kisbogár a kő alatt,
nézd, a lélek ritka selyme, úgy vasaltad, elszakadt.